

mende heller ikke kunnet have Noget imod. For nu her at kunne tiltræde det Lovudkast, som Ministeriet har forelagt, maatte der være overveieende Grunde for Strib — Fredericia, men det er der efter min Formening ikke; dog skulde jeg gjerne have stemt for Forslagets videre Fremme, dersom der ikke i de Udcastets ledsagende Motiver var noget for mig personlig næsten Utroligt tilfælde. Det hedder nemlig i disse Motiver: „at de naturlige Forhold ved Strib og Fredericia ikke frembyde større Vanskelighed for Overfarten over Lillebelt end ved Snoghøi og Middelfart“; dette staaer i Motiverne med udhævet Tryk, og der er altsaa lagt særdeles Vægt derpaa. Dersom disse Ord ikke havde staaet der, skulde jeg have bidraget mit til, at Forslaget var gaaet videre til sidste Behandling, hvor jeg dog maastee vilde have stemt mod det; men naar man kommer med Grunde som disse, saa kan jeg ikke finde det rigtigt at lade Forslaget gaae videre; thi jeg holder mig fuldt overbeviist om, at den udhævede Sætning er aldeles feilagtig, og at den derfor er det bedste Støttepunkt for dem, der ikke ville gaae ind paa Lovforslaget; Overfarten er uimodsigelig langt lettere ved Middelfart end ved Strib. Jeg er født og baaren der i Egnen og har henlevet min meste Tid paa et Steb, der ligger 2 Mil fra Strib og ligesaa langt fra Middelfart; men endnu aldrig har jeg hørt Nogen yttre Tvivl om, at Middelfart er et langt heldigere Steb for Overfarten end Strib. Jeg har selv passeret Sundet ikke saa faa Gange, men jeg skal ikke tillægge min egen Erfaring nogen synderlig Vægt, hvorimod jeg skal henholde mig til Opinionen i Omegnen, der, som sagt, ubetinget er til Fordeel for Middelfart. Hvorledes man nu, siden Jernbaneloven er bleven vedtagen, er kommen til den Anskuelse, at Overfarten fra Strib er ligesaa gunstig som fra Fredericia, kan jeg ikke forstaae, og dette gjør, at jeg for mit Vedkommende ikke kan Andet end stærkt drage alle de andre Motiver, hvorpaa Lovforslaget er bygget, i Tvivl. Jeg skal tilføie, at det gjør mig ondt, at jeg strax ved første Behandling maa optræde imod Regjeringens Forslag; men jeg gjentager, at havde ikke netop den udhævede Sætning havt Plads i Motiverne, skulde jeg ikke allerede nu være

optraadt derimod. Naar de Mænd, der af Indenrigsministeriet have været engagerede til at foretage disse Undersøgelser, kunde komme til et saa feilagtigt Resultat i denne Henseende, kunne de komme til flere. Jeg kan altsaa, som sagt, ikke stemme for Lovudkastets Overgang til anden Behandling, og skjøndt det gjør mig ondt, maa jeg paa ethvert Trin af Sagen stemme imod den.

N. Andersen: „Naar man engang efter en nøiagtig og omhyggelig Overveielse har faaet en Sag ordnet ved Lov, saa skal man ei søge den forandret“, saaledes udtalte den høitærede Indenrigsminister sig for kort Tid siden ved Finantslovens første Behandling. Der blev dengang strax givet ham Ret, men saa bør han ogsaa anvende det samme Princip paa andre Love. Dertil har den høitærede Minister imidlertid ikke funden sig foranlediget, idet han nemlig ligesuldt er kommen med et Forslag til en meget betydelig Forandring i Loven af 10de Marts 1861. Man maatte forudsætte, at den høitærede Minister havde store og vægtige Grunde for at komme med et saadant Forslag, siden han derved gaaer imod sit udtalte Princip. Jeg skal tillade mig at tage Motiverne til Forslaget for mig og betragte dem noget. Det hedder saaledes i Motiverne, at der ikke er nogen væsentlig Forskjel paa Farvandet Brede mellem Middelfart-Snoghøi og Strib-Fredericia. Der skal saaledes, efter hvad der siges i Motiverne, kun være omtrent 1000 Fod kortere mellem Middelfart-Snoghøi end mellem Strib-Fredericia. Jeg skal tillade mig at henlede de ærede Herrer's Opmærksomhed paa det Kort, der er vedføiet en her i Thinget omdeelt Piece, hvoraf sees, at mellem Middelfart og Snoghøi er Afstanden kun 1600 Alen og derimod mellem Strib og Fredericia 4 à 5000 Alen, og jeg tillader mig at bemærke, at disse Maal paa dette Kort ere en nøiagtig og korrekt Kopi af det kongelige Søfortarviks. Jeg kan saaledes ikke forstaae, hvorledes den Undersøgelse, Ministeren har ladet foretage, har ledet til et saadant Resultat, medmindre man maa antage, at det Tal, hvormed Maalene ere angivne i Motiverne, er taget i en utilbørlig vid Betydning. Dernæst siges der i Motiverne,